

**OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD
U ZAGREBU**

Poslovni broj: Psp-144/19

U Zagrebu, 28. listopada 2019.

Tužitelj/Predlagatelj osiguranja: NOMA'D j.d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Ivana Tkalčića 70, OIB:09720780678

II. Tuženik/II. Protivnik osiguranja: DARKO BELUŠIĆ iz Zagreba, Ulica Ivana Tkalčića 70, OIB: 99581237213

**ODGOVOR NA TUŽBU
i
OČITOVANJE NA PRIJEDLOG ZA ODREĐIVANJE PRIVREMENE
MJERE**

Prilog
2x

II. Tuženika/Protivnika osiguranja

I. II. Tuženik/II. Protivnik osiguranja DARKO BELUŠIĆ iz Zagreba, Ulica Ivana Tkalčića 70, OIB: 99581237213 (u daljnjem tekstu: **Tuženik**) ističe da su tužbeni navodi Tužitelja u potpunosti neistiniti i neosnovani, te se protivi tužbenom zahtjevu i prijedlogu za određivanje privremene mjere u cijelosti, te posljedično predlaže Naslovnom sudu da odbije tužbeni zahtjev i prijedlog za određivanje privremene mjere u cijelosti kao neosnovane.

Radi veće preglednosti Tuženica je razdijelili ovaj odgovor na tužbu i očitovanje na prijedlog za određivanje privremene mjere na više odlomaka u kojima se detaljno očituje na navode Tužitelja/Predlagatelja osiguranja.

PROMAŠENA PASIVNA LEGITIMACIJA

II. Tuženik primarno ističe prigovor promašene pasivne legitimacije iz razloga što Tuženik nikad nije protupravno oduzeo posjed poslovnih prostora u nekretnini na adresi Ulica Ivana Tkalčića 70, u Zagrebu, koja nekretnina je upisana u zk. ul. 5365, k.o. Centar, kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu, ZK odjel (ranije z.k.ul. 2428, k.o. Zagreb), a koji poslovni prostori u naravi predstavljaju ugoditeljski objekt-restoran površine 175 m2, naziva

„Trattoria 70“ te ugostiteljski objekt-slastičarnica i caffè bar površine 120 m² (u daljnjem tekstu zajedno: **poslovni prostori**)

Tuženik također ističe da Tužitelj u svojoj tužbi nije predložio niti jedan dokazni prijedlog da je Tuženik **u trenutku podnošenja tužbe** uistinu u posjedu predmetnih poslovnih prostora, čime bi tuženik uopće bio pasivno legitimiran u ovom postupku.

III. Tuženik je svojoj supruzi sredinom rujna 2019. sugerirao da krene u zaštitu svog prava vlasništva i zakonitog stjecanja posjeda, te je ista dana 25. rujna 2019. pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu započela ovršne postupke radi ispražnjenja i predaje nekretnina.

Neživotno je i nelogično da bi Tuženik pokušao oduzeti/smetati posjed bilo kome, pa tako i Tužitelju, nakon samo 2 dana od dana kada je njegova supruga Naslovnom sudu dostavila prijedlog za ovrhu radi ispražnjenja i predaje upravo tih nekretnina njoj u posjed.

V. Tužitelj u točki II. Tužbe navodi da je Tuženik prijetio zastupnici Tužitelja, zbog čega je zakonska zastupnica Tužitelja podnijela kaznenu prijavu protiv Tuženika.

Tuženik u potpunosti osporava takve navode te ističe da su oni u potpunosti irelevantni za odluku u ovom postupku, ali Tužitelj ih očito ističe s ciljem da sudu lažno prikaže sebe kao svojevrsnu žrtvu nepoštenog i protuzakonitog postupanja tuženika, dok je realnost sasvim drukčija.

Iako su ovi navodi Tužitelja u potpunosti irelevantni za predmetni postupak, Tuženik ističe da sama činjenica podnošenja kaznene prijave nije dokaz počinjenja kaznenog djela, pa čak niti indicija, već da je jedini vjerodostojan pokazatelj počinjenja kaznenog djela - pravomoćna osuđujuća presuda.

Tužitelj nadalje u točki III. navodi da je, među ostalima i Tuženik, samovlasnim i protupravnim oduzimanjem posjeda onemogućio tužitelja u obavljanju ugostiteljske djelatnosti.

Tužitelj na ovaj način pokušava lažno prikazati Tuženika i njegovu suprugu kao odgovorne za svoj poslovni neuspjeh, dok je jedino i isključivo odgovoran sam Tužitelj, tj. nesposobna zakonska zastupnica Tužitelja i njen suprug (koji se može pohvaliti s najmanje četiri neuspješna izleta u ugostiteljstvo), jer da je Tužitelj uredno ispunjavao svoje obveze sukladno Ugovoru o zakupu, Zakupodavac (supruga Tuženika) ne bi imala razloga otkazati Ugovor o zakupu, pa bi Tužitelj i dalje mogao uredno poslovati.

Daljnji navodi Tužitelja da zbog oduzimanja posjeda ne može poslovati, zbog čega mu je narušen ugled je još jedan primjer irelevantnih i lažnih navoda Tužitelja kojima pokušava, u prvom redu samog sebe, a onda i sud, uvjeriti da je netko drugi odgovoran za njegov poslovni neuspjeh.

*Dokaz: -priklop ovosudnog spisa, posl. br. Ovr-3174/2019
-priklop ovosudnog spisa, posl. br. Ovr-3175/2019*

Tužitelj nadalje navodi da mu je Tuženik, među ostalima, onemogućio pristup svim pokretninama koje se nalaze u predmetnom poslovnom prostoru. Tuženik ističe kako nije u posjedu predmetnih nekretnina, pa slijedom navedenog nema bilo kakvih saznanja o pokretninama koje se nalaze u njima.

U odnosu na navode Tužitelja u odnosu na automobil koji je, po njegovim tvrdnjama bio "parkiran" u Tkalčičevoj ulici (nepoznatog nadnevka u nepoznato doba), marke GOLF VII, registarskih oznaka ZG-5732-HD, ističe se da isti nije vlasništvo Tuženika, već leasing društva, ali sve i da jest, automobilom se, uz njega, u posljednjih 9 mjeseci koristilo više od 10ak ljudi, točnije zaposlenici nekoliko trgovačkih društava, tuženikovi poznanici i članovi obitelji, ali posebno se ističe da automobil nije bio parkiran na način da onemoguću ulazak u navedene nekretnine (*poslovni prostor u kojem se nalazio restoran pod nazivom „Tratorria 70“ ima čak 3 odvojena ulaza, od čega je 2 ulaza sam Tužitelj zatvorio, dok poslovni prostor u kojem se nalazio restoran i poslovni prostor u kojem se nalazio caffè bar- slastičarnica imaju 2 odvojena ulaza koja su udaljena najmanje 13 metara, a koji poslovni prostori su spojeni*) jer bi to pretpostavljalo da je automobil (GOLF VII) dugačak najmanje 13 metara, što bi prije odgovaralo dimenzijama jednog prosječnog autobusa ZET-a nego dimenzijama automobila kompaktne klase.

PRIVREMENA MJERA

VII. U odnosu na Prijedlog za određivanje privremene mjere predaje u posjed Tuženik ističe kako nisu zadovoljene zakonske pretpostavke za određivanje privremene mjere, te da stoga isti prijedlog treba odbiti kao neosnovan.

Naime prva i nužna pretpostavka za određivanje privremene mjere je da Predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje nenovčane tražbine prema Tuženiku/protivniku osiguranja, koja bi u ovom slučaju bila predaja u posjed.

Međutim kako Tuženik nije u posjedu nekretnine, tako ni Tužitelj/Predlagatelj osiguranja nema bilo kakvu novčanu ili nenovčanu tražbinu prema njemu.

Iz svega navedenog nedvojbeno proizlazi da nisu zadovoljene pretpostavke za donošenje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine propisane odredbom članka 346. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 , u daljnjem tekstu: **OZ**) jer Tužitelj nije učinio vjerojatnim postojanje svoje nenovčane tražbine prema Tuženiku, a uz to, donošenjem takve privremene mjere Naslovni sud bi opstruirao provođenje ovršnih postupaka Tuženikove supruge kao ovrhovoditelja (protiv Tužitelja kao ovršenika) koji postupci su u tijeku pred istim sudom.

VIII. Slijedom svega prethodno navedenog, Tuženik/Protivnik osiguranja predlaže Naslovnom sudu da odbije tužbeni zahtjev Tužitelja u cijelosti kao neosnovan i da odbije Prijedlog za određivanje privremene mjere kao neosnovan, te da naloži Tužitelju da Tuženiku nadoknadi trošak parničnog postupka u roku od 15 dana.

DARKO BELUŠIĆ